

Collegial-Tidende

for

Danmark og Norge.

Med kongeligt allernaadigst Privilegium

No. 27. Den 3die Juli 1813.

Trykt i det Kongl. Baisseih. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede er Redacteur, Forlagger og Udgiver af denne
Tidende:

Peter Johan Monrad,

Conferentsraad og Deputeret i det danske Cancellie.

Blandede Efterretninger.

Under 8de Juni d. A. er igjennem Cancelliet udsfærdiget følgende Confirmation. Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark og Norge &c. gjøre vitteligt. Aldermanen og de Committerede for Silke-, Ulden-, og Lærredskræmmer-Lauget i Vor kongelige Residentsstad Kjøbenhavn har for Os allerunderdanigst andraget, at bemældte Laugs Interessenter i en den 10 April sidst. afholdt Samling have, som nærmere Bestemmelse i den af bemældte Laugs Interessenter under 13de Juli 1811 indgangne Vedtægt, ihensende til nye Interessenters Indskud til Laugets Uldfabrik, der under 1ste Nov. s. A. af Os allernaadigst er confirmeret, vedtaget, at enhver i Lauget indtrædende Interessent skal

for

for en Actie i dets Udsfabrik, være pligtig at indskyde 160 Rbdaler S. B., af hvilken Sum 30 Rbd. uden Afkortning tilbagebetales Indskyderen, i Tilfælde at han igjen udtræder af Lauget, eller hans Enke eller Arvinger, isald han ved Døden afgaaer, og Enken ei vil vedblive Handelen, hverimod de Vedkommende for de øvrige 130 Rbd. S. B. pr. Actie skulle concurrere i Overeensstemmelse med Conventionen af 29de Decbr. 1729 i Forhold til Actiens Værd efter det senest opgjorte Inventarium med Afdrag af 10 Procent til Fabrikens Kasse. Da fornævnte Eldersmand og Committerede derhos have anholdt om Vor allernaadigste Confirmation herpaa, saa ville Vi, efter saadan deres allerunderdanigst gjorte Ansøgning og Begjæring, samt den af Os elskelige Overpræsident, Borgemeester og Raad i bemældte Kjøbenhavn derover afgivne Erklæring, berørte af Silke-, Ulden-, og Lærretskræmmer-Laugets Interessenter vedtagne Bestemmelse i alle dens Ord, Clausuler og Punkter, saaledes som den oven findes anført, allernaadigst have confirmeret og stadfæstet, saa og hermed confirmere og stadfæste Samme.

Et Handelshuus i Kjøbenhavn har for Cancelliet andraget, at een af Sammes Correspondenter, i Følge 2de med Bradsberg Amts-Provideringscommission afsluttede Certepartier, forfragtede 2de af sine Skibe med Korn til Norge, mod en vis stipuleret Fragt pr. Ton-

de.

de. Det har derhos i denne Anledning forespurgt, om
 deslige Forfragnings-Contracter, som først i dette For-
 aar skulle endeligen afgjøres, bør ansees, som Reicon-
 tracter i Følge Erdn. af 5te Jan. sidstleden §. 39.
 Collegiet har derpaa svaret, at det, efter Sammes
 Skjønne, synes at maatte antages, som alminde-
 lig Regel i alle Tilfælde, hvor allerhøistbemældte Erdn.
 ei saaledes, som i 1ste Membrum af §§. 37, 39 og
 40, gjør en særegen Modification, at de i DC.
 vedtagne Betalinger for Varer, Arbeider, o. s. v.,
 som endnu ei vare præsterede, da Erdn. udkom, bør
 erlægges i Rbpengge C. B. efter Omfærvningeforhol-
 det, uden dog at den Dilation, som §. 26 giver i Hen-
 syn til allerede stiftet Gjæld, her kan finde Sted; hvil-
 ken Regel altsaa maa være anvendelig paa Forfrags-
 ningscontracter, efterdi Skibe ei i Almindelighed, men
 kun i visse enkelte Tilfælde, i Følge Lovgivningen
 betragtes, som urørlige Ting, og altsaa §. 39 ei her
 ligesfrem synes at kunne anvendes, Skjøndt Sammes
 Resultat i mange Tilfælde ei bliver forskjellig fra det
 af den her etablerede Regel Flydende. I øvrigt vil
 det staae Vedkommende frit for at lade denne Dvæ-
 sion afgjøre ved Domstolene.

For Cancelliet er andraget, at en Mand i Ber-
 gen, i Aaret 1806, efter Mellemregning, blev en Mand
 1000 Rd. skyldig, for hvilken Sum han under 11
 April s. A. udstedte sin Revers, hvorimod Creditor
 , led

Iod Gjelden henstaae, da Debitor var uformuende til at betale. Efter Dennes Død, i 1812, blev Sagen med hans Enke saalebes afgjort, at hun for Gjelden i 11te Juni Termin udstedte en simpel Obligation. Da denne Gjeld nu i Følge Trdn. af 5 Jan. sidst. skal omskrives til Røpøge, har Debitor paastaet, at denne Obligation's Datum burde tages til Følge, hvorimod Creditor har formeent, at Reversets Datum, som den Tid, da Gjelden blev stiftet, burde være den gyldige Termin; han har derfor herover anholdt om Cancelliets Resolution. Collegiet har derpaa svaret, at, da det af ham paaberaabte og i Gjenpart indsendte Gjeldsbrev af 11te April 1806 i Grunden var en Anferdringsseedel, og altsaa ikke vilde have givet Ret til at fordrø Gjelden betalt efter allerhøiſtbemældte Trdn's §. 23 ſq, ſaa ſkjønnes ikke at han kan kræve den omhandlede Gjeld omskrevet efter et tidligere Datum, end 11 Juni 1812, ſom den Termin, da en Obligation, ſom henhører blandt de i Trdn. §. 23 omhandlede Forſkrivelſer, forſt blev udstedt. Det vil i Øvrigt afhænge af Vedkommende, at lade denne Sag afgjøre ved Domstolene, ſaaſremt de maatte onſke Caabant.

For Cancelliet er andraget, at Directionen for det kongel. octroierede danſke aſiatiſke Compagnie ved Contract af 25de Juli 1803 bortleiede en Deel af Compagniets ſaa kaldede nye Plads, indtil Paaſte Flytte:

Flyttetid 1812, imod en aarlig Leie af 4350 Rd., hvilket Leiemaal, ved Contract af 24de Febr. 1812, blev fornyet indtil Paaske Flyttetid 1815, imod samme Leies Svarelse, som hidtil, hvorhos det tillige fastsattes, at den ældre Leiecontract, saavel med Hensyn til Leien, som iøvrigt i alle dens Ord, Clausuler og Puncter, skulde forblive gjældende. Paa Directionens Begne er nu forespurgt: 1) om denne Leie i Følge Frdn. af 5 Jan. sidst. §. 39 skal omskrives til Rbpnge efter den ældre eller efter den yngre Contracts Datum; og, 2) om Leien skal erlægges i C.B. eller N.B. Collegiet har derpaa svaret, til 1) at det ikke skønner rettere, end at Omskrivningen bør skee efter den sidst afsluttede Leiecontracts Datum, da denne er den eneste Regel for Parternes gjensidige Forhold, uden at den ældre udløbne Leiecontracts Datum kan komme i Betragtning. Analogien af allerhoistbemældte Frdns §. 23 sidste Membrum kan nemlig, efter Cancelliets Formening, her ikke anvendes, efterdi Parterne ved den nye Leiecontracts Indgaaelse havde frie Hænder til at forene sig om en saadan Leieafgift, som de, efter den da gjældende Pengeværdie og de øvrige Conjuncturer, fandt passende, hvorimod den Creditor, der for en forhen contraheret Gjeld har modtaget en ny Forskrivning ei kunde have betinget sig mere end Nominal Beløbet af den oprindelige Forpligtelse, Hjøndt dette ikke svarede til den af ham givne Valuta, der udgjorde Grunden til Debtors Forpligtelse; og, til 2) at,

2) at, da Fedn. §. 39 andet Membrum henviser til Omfkrivningstabellen og §. 23 viser, at den i bemældte Tabel indeholdte Redaction altid er at forstaae om Solv- værdie, saa er det en Følge heraf, at Leien fra den Tid Betaling efter Omfkrivningsforholdet finder Sted, hvor erlægges i Solv værdie. Det vil i Dvrigt afhænge af Vedkommende, at lade disse Dvæstioner afgjøre ved Domstolene, saafremt de heller maatte ønske Saadant.

For Cancelliet er andraget, at Vedkommende i Febr. Maaned f. A. laante 1000 Rb., af en Mand, hos hvilken Samme længe før 1807 har havt en Capital staaende, paa Vilkaar, at disse 1000 Rbl. skulle enten affkrives paa den af ham udstedte Obligation, eller ved contant Betaling, naar et Sted paa Landet blev solgt; og da dette nogle Maaneder efter skeede, tilskrev Man i Dec. Maaned Creditor, for at forhøre, hvor han helst ønskede Pengene tilbagebetalte; men, da Fedn. af 5 Jan sidstl. imidlertid udkom, og Creditor i denne Anledning har forlangt det ommældte Laan affkrevet paa sin Obligation med 1000 Rbd., hvorimod Spørgeren holder for, at Samme burde tilbagebetales efter Laanets Datum, saa er herover forlangt Cancelliets Resolution. Collegiet har derpaa svaret, at, da Spørgeren efter Indholdet af hans i Febr. Maaned 1812 udstedte Bevis, sammenholdt med den af ham andragne Omstændighed, at han nogle Maaneder efter Sammes

Ud.

Udstedelse folgte sit Sted, var berettiget til at tilbagebetale de oppebaarne 1000 Rdlr., uden at liquidere dem i det Tilgodehavende, saa kan han, efter Cancelliets Mening, nu ikke være pligtig til saadan Liquidation, men han maae være berettiget til at omskrive bemældte af ham udstedte Beviis, som Tabellen Litra A. bestemmer. Det vil i Dyrigt afhænge af Vedkommende, at lade denne Sag afgjøre ved Domstolene, saafremt de maatte ønske Saadant.

En Mand har for Cancelliet andraget, at han i 1792 udstedte en Panteobligation for Capital 17999 Rdlr., af hvilke Tid efter anden 5999 Rd. bleve afbetalte. Da Creditor ønskede at erholde de øvrige 12000 Rd. udbetalte i 11 Juni Termin 1809, skede dette saaledes, at han af Credittkassen for Huuseiere erholdt Capitalen, hvormed man der havde lovet at forstrække Debitor, udbetalt, hvorimod Obligationen under 21 Juni s. A. blev transporteret til Samme, da Credittkassens Bestyrere, formedelt særdeles Omstændigheder, heller ønskede dette, end at en ny Pantetret til Samme blev udstedt. Da den skyldige Capital nu i Folge Erdn. af 5 Jan. sidstl. skal omskrives til Rbpenge, har Credittkassen paastaet, at Saadant burde skee efter den første Obligationens Datum, hvorimod Debitor, med Hensyn paa den saaledes anførte Anledning til at en ny Obligation ei blev udstedt, samt paa Grund af Erdn. §. 35, har formeent,

at

at Transportens Datum burde tages til Folge, hvorfor han har anholdt om, herover at meddeles Cancelliets Resolution. Collegiet har derpaa svaret, at allerhøistbemældte Frdn., i Folge Collegiets Skjonnende, blot bestemmer Debtors Forpligtelse efter Forskrivningens Alder, uden Hensyn til, naar den nærværende Creditor har erhvervet Samme. I Øvrigt vil det afhænge af Vedkommende, at lade denne Sag afgjøre ved Domstolene, saafremt de maatte ønske Saadant, hvor da og de ved Sagen værende concrete Omstændigheder, paa hvilke Cancelliet ikke vil kunne indlade sig, kunne komme i Betragtning.

Under 26 Juni d. A. ere samtlige vedkommende Overøvrigheder i begge Riger fra det danske Cancellie bleve tilskrevne saaledes. Da det Aar, for hvilket den ved allerhøieste Resolution af 29de Juli s. A. fastsatte Betaling af 344 Rd. for Underholdning af de i Døvsomme-Institutet værende Elever ender med indeværende April Kvartals Udgang, saa har Cancelliet i denne Anledning, samt med Hensyn til den Forandring, som ved Forordning af 5te Jan. d. A. er skeet i Landets Pengevæsen, neblagt altskunderdaniast Forestilling om, hvormeget der for Eftertiden skal erlægges i Afgift for hver Eleve i Instituttet. Hs. Majestæt har herpaa behaget at resolve: Vi ville altskunderdaniast have Betalingen for en Eleve ved Døvsomme-Institutet, fra første Juli d. A., fastsat til

til 105 Rbdlr. S. B. aarlig, hvilken Betaling fra indeværende Aars 1ste August bliver at erlægge efter den af Riggsbanken noterede Cours. Ved at tilmælde Dem denne allerhøieste Resolution til fornøden Efterretning, skulle Cancelliet tillige tjenligst anmode Dem om, at ville drage Omsorg for, at denne Betaling indsendes hertil ved Begyndelsen af hvert Kvartal, for hver Døstun, som af vedkommende Amt maatte underholdes i Institutet paa det Offentliges Bekostning, hvorhos det bliver at bemærke, at der for August og September Maanedes d. A. bliver ved Betalingens Erlægelse for Octbr. Kvartal at erlægge saameget i Efterskud, som Differencen ved Solvcoursens Sættelse den første August vil udgjøre imellem hvad der ved Juli Kvartals Begyndelse betales for hele Kvartalet, efter nuværende Solv værdie, og den d. 1ste August fastsættende Solv værdie.

Under 24de Juni d. A., har det behaget Hs. Majestæt allernaadigst at resolve saaledes. I Stedet for Vor General, Hs. Durchl. Prinds Friederich til Hessen, have Vi naadigst udnævnt Hs. Høihed Prinds Christian Frederik til Danmark og Norge, Statholder over Bort Rige Norge, til commanderende General i Vor norske Armees 1ste Divisions-District, og derhos bestemt, at den norske Armees 2den Division tillige skal staae under Hans Høiheds Commando. Som Følge heraf udnævne Vi endvidere herved naadigst

digst fornævnte Hs. Høiheb General Prinds Christian Frederik til Inspecteur over Cavalleriet, Infanteriet og de lette Tropper i den norske Armees 1te Divisions District, saa og til Chef for det aggerhusiske Skarpskytter Regiment.

Lovgivninger.

Placat for Bornholm

Det har under 14 d. M. behaget Hs. Maj. Kongen allernaadigst at resolvere saaledes. Vi ville allernaadigst have Landstinget paa Bornholm ophævet, og i den Anledning allernaadigst befalet, at alle Justitsager fra Bornholm skulle indstevnes umiddelbart til Vor Høiesteret fra de første Instantser der paa Landet, ved Varselspaategninger efter Forordningen af 7de Juni 1760, samt at de private Sager sammesteds, i Tilfælde af Appel, skulle indankes for Landsoverretten, samt Hof- og Statsretten ved Stevninger, der paategnes af Amtmanden, og med hvilke der i Dørigt forholdes paa samme Maade, som i Henseende til Høiesterets Stevninger ved Placaten af 30 Septbr. 1808 er fastsat. Denne allerhøieste Resolution kundgjøres herved til alle Vedkommendes Efterretning og allerunderdanigste Efterlevelse.

Det kongel. danske Cancellie, den 29 Juni 1813.

Placat

Under 17 dennes har det behaget Hs. Majestæt Kongen allernaadigst at resolvere saaledes. Vi ville
allers

allernaadigst have bestemt, at den ved Placat af 8de Febr. 1811 udlovede Præmie af 1 Rd. d. Cour. for hver Tonde Korn, som indføres til Norge, herefter skal beregnes og udbetales med 40 Rbskill. pr. Tonde Risd, Flæst, Smør og alle Sorter Korn, og med 20 Rbskill. pr. Tonde Kartofler. Hvilket herved bekiendtgjøres til Enhvers Efterretning.

Bestindiff-Guineiske Rente- og General-Toldkammer,
den 22de Juni 1813.

Placat for Kjøbenhavn og dens Forstæder.

Hs. Majestæt Kongen har under 24de d. M., behaget at resolve saaledes. Vi ville allernaadigst have fastsat følgende Forandring i Placaten af 6te Marts 1789, at den Tid, i hvilken Hunde i Kjøbenhavn og Forstæderne, efter bemældte Placat, maae optages, bliver fra 4 til 7 om Morgenen, samt at de Hunde, der optages, kunne for vedkommende Eiere erholdes tilbage, naar disse mælde sig inden 24 Timer, og erlægge en Mulet af 2 Rbdlr. første Gang, 4 Rbdlr. anden Gang, og fremdeles 2 Rbdlr. mere for hver Gang en dem tilhørende Hund optages. Hvilken allerhøieste Resolution herved bekiendtgjøres, til alle Vedkommendes Efterretning.

Det kongl. danske Cancellie, den 25de Juni 1813.

Patent for Hertugdømmerne.

Efterat Rentekammeret har gjort allerunderdanigst Forskilling til Hs. Majestæt Kongen, angaaen-

de Extraskattens Betaling med Hensyn til den i Pengvæsenet foregaaende Forandring, haver det behaget Allerhøiøstamme under 12te d. M. at fastsætte, at i Hertugdømmene fra 1ste Juli d. A. Extraskatten skal oppebæres hvert Kvartal med 40 Skill. Rbpenge S. V., saaledes at denne Afgift i næstkommande Augustmaaned, strax efter at Rbpengenes Cours er bleven bestemt, paa eengang erlægges for de tre Maanedes Julii, August og September, som ogsaa fremdeles i den anden Maaned af ethvert Kvartal, paa eengang betales for det hele Kvartal. I Følge denne Bestemmelse er ovennævnte Afgift at erlægge for fuld, efter Personalets Forhold, saaledes som dette befindes den første Dag i den anden Maaned af hvert Kvartal, hvorhos intet beregnes for de Personer, som ved Døden ere afgaaede i Kvartalets første Maaned. I Følge allerhøieste Befaling, bliver Ovenstaaende hermed bekjendtgjort til alle Vedkommendes Efterretning og Efterlevelse.

Under Rentekammerets Segl.

Givet i det kongelige Rentekammer i Kjøbenhavn,
den 19de Juni 1813.

Bekjendtgjørelse,

angaaende Skibe, som indbringe Kornvare til Norge.

I Følge Hs. Majestæt Kongens allerhøieste Befaling, kundgjøres herved til alle Vedkommendes Efterretning, "at Skibe og Fartøier, som til Norge have

have indbragt eller herefter maatte indbringe Kornva-
re, indtil $\frac{2}{3}$ af deres Drægtighed, maae under alle Om-
stændigheder og politiske Forhold, ubehindret og uden
Beslag affeile til hvilkensomhelst fremmed Havn,
uanset hvilket Flag Samme fare under og hvilken
Nations Borgere saadant Elib eller Fartoi tilhøre."

Det kongelige danske Cancellie, den 29 Juni 1813.

Reglement

for Passgebyrter og andre Omkostninger, som ifølge kongelig allernaadigst Resolution af 21de Juni 1813 ere at erlægge til Quarantainevæsenet i Danmark, Norge, samt Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen.

1) Ethvert Skib, indenlandsk eller fremmed, som, fra hiin Side Cap Finis terræ, eller fra fremmede Steder paa denne Side bemældte Cap indtil Indløbet i Cattegattet, ankommer til nogen dansk, norsk eller hollsteensk Havn, eller passerer Dresundet, Belterne eller den hollsteenske Kanal, og ved Undersøgning af vedkommende Quarantainecommission findes saaledes umistænkeligt, at det kan tillades ubehindret Samkvem, Losning og Ladning, skal derom og dertil af vedkommende Quarantainecommission gives et Pass, for hvilket Pass der, som Gebyr, skal erlægges til Quarantainekassen paa Stedet, efter Antallet af Skibets Besætning og Passagerer:

2) naar Skibet kommer fra hin Side Cap Finis
terra, for hver Person Skibsføreren berunder
indbefattet, = 2 Rbd. S. B.

- b) naar det kommer fra Høiden af Cap
Finis terræ indtil Høiden af Skagen, ligeledes for hver Person 1 Rbd. S. B.
Beløbet af det hele Gebyr skal tegnes paa Passet
selv, og videre end dette maa intet af hvad Navn
nævnes kan fra Quarantainevæsenets Side kræves
eller tages.
- 2) Naar et Pass eengang er betalt, gjælder det for
samme Reise, overalt i de kongelige Riger og Lande,
uden at noget Slags nyt Gebyr for Paategning
eller i anden Maade bliver at erlægge.
- 3) Gebyrerne oppebæres ved ethvert Steds Quarantaine-
commission og beregnes i Rbpenge S. B.
- 4) Intet Skib, som er pligtigt at tage saadant Pass,
udklareres fra vedkommende Toldkammer, førend
Sundheds-Passet er løst og kan forevises.
- 5) Alle Skibe ifra Østersøen til Nordsøen, og alle
Skibe, som komme fra nogen Havn i Kattegattet
inden for Skagen, ligesom og alle Skibe i Farten
imellem Danmark og Norge indbyrdes, samt imellem
Rigerne og Hertugdømmerne, ere paa disse Reiser
fritagne for al Udgift til Quarantainevæsenet.
- 6) Fra forbenævnte Gebyr ere ogsaa de Skibe fritagne,
som lægges i Observationsquarantaine; derimod be-
tales af ethvert saadant Skib:
- a) for det første Sundheds Besøg, d. e. den første
Undersøgning, som efter Frdn. af 8 Febr. 1805,
dens

dens 10de §., foretages, til Lægen, eller hvem som ellers, efter Quarantaincommissionens Foranstaltning, undersøger Skibet 5 Rbd. S. B. =

- b) For den eller de Baade, som i Quarantainetiden, efter Skipperens Forlangende, gaae fra eller til Skibet, den Baadleie, som, efter Lov eller Billighed, eller Sædvane der paa Stedet betales; hvilken vedkommende Quarantainecommission skal betinge eller bestemme.
- c) Til Opsynsmanden, som sættes ombord paa Skibet, fra den Dag han træder ombord indtil den Dag han forlader Skibet, begge inclusive, dagligt = = = 1 Rbd. S. B., foruden hans Koft ombord.
- d) Hvad som under Quarantainen anvendes til Røggelse — efter Regning.
- e) For Quarantainepasses Udfærdigelse, til den, som besørger Expeditionen = = 2 Rbd. S. B.
- 7) Naar et Skib holder Losningsquarantaine i Christiansand, betales sammesteds det, som ved Reglement for Skibe i Losnings-Quarantaine er eller vorder bestemt.
- 8) De Passe, som ere udstedte efter fuldenbt Losnings- eller Observationsquarantaine, gælde siden, hvor Skibet i de kongelige Riger og Lande ankommer; men de Skibe, som paa Grund af Forordningens 17de §. fritages for Quarantaine, tage Pass og betale Gebyr efter dette Reglements 1ste §.

Kjøbenhavn

Kjøbenhavn, i den kongelige Direction for Quarantaine-Foranstaltningerne, den 26 Juni 1813.

Steen Bille. Malling. Cold. Lange.
v. Schmidt-Phifeldeke. Rothe.

M. Skibsted.

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Det residierende Capellanie for Eldanger, Brevig og Stendal i Aggershuus-Stift.

Befordringer og Afgang.

Under Rentekammeret: Den 16de Juni er Løihuuslieutenant ved Aggershuus Fæstning. S. J. Finne, udnævnt til constitueret Forvalter ved bemældte Fæstnings bestandige Fourage-Magazin. Den 17de, Sysselmanb for Arnæs Syssel i Island, L. Thorlacius, til virkelig Kammerassessor. Den 22de. Forst og Jagtjunker, H. W. Tillisch, til Kasserer ved Fattigvæsenet paa Kongeberg.

Under Oeconomie- og Commerc-Collegiet: Den 22de Mai, Liendecommissair og Inspecteur paa Frysensborg Grevskab, Lommesen, udnævnt til virkelig Commerceraad. Den 4de Juni, F. Mourier, Secretair ved det octroierede danske asiatiske Compagnie, udnævnt til virkelig Commerceraad.

Under General-Toldkammeret: Den 8de Juni, er F. H. W. Drescher, udnævnt til Toldcontrolleur i Norburg. Den 12te, hidtilværende Renteskriver for det Kjøbenhavnske Told- og Consumtionscontoir, Kammeraad Muttersbach, til Toldinspecteur i Kjøbenhavn. Den 15de, A. Sporløber, beskillet til Undertold- og Consumtionsbetjent i Kjøbenhavn.